

- projekt -

IV Kongres Unii Wolności 1998.

UNIA WOLNOŚCI O KOMUNIZMIE.

KONKRES Unii Wolności obradujący w Polsce wolnej i niepodległej pragnie przywołać pamięć o wydarzeniach marcowych z przed lat trzydziestu. W styczniu 1968 roku władze PRL w lęku przed sowieckim suwerenem zdjęły z Teatru Narodowego „Dziady” Adama Mickiewicza. Odpowiedzią były wolnościowe demonstracje studenckie w kraju zainicjowane ósmego marca wiecem na dziedzińcu Uniwersytetu Warszawskiego. Władze zareagowały pałkami, więzieniami i antysemitką nagonką. W parę miesięcy później te same władze dołączyły do napaści na Czechosłowację, by zdławić Praską Wiosnę. Marzec 1968 roku był ważnym ogniwem w łańcuchu buntów przeciwko dyktaturze komunistycznej narzuconej Polsce przez Związek Sowiecki

KONGRES Unii Wolności przypomina i podkreśla, że środowiska tworzące Unię Wolności, od początku swej działalności publicznej uważały system polityczny PRL i związaną z nim dyrygowaną gospodarkę za obce naszej tożsamości, za szkodliwe dla rozwoju Polski i interesu narodowego. System polityczny i gospodarczy PRL mierzyliśmy i mierzymy jedną miarą na przestrzeni całego powojennego czterdziestolecia, miarą potępienia.

KONGRES Unii Wolności rozgranicza zarazem bezwarunkowe, bez okoliczności łagodzących potępienie systemu PRL, od złożonej historii czterdziestolecia. Są w niej przestępstwa i zbrodnie władzy, wynoszenie się ponad zniewolony naród, ale są też przykłady używania władzy dla dobra publicznego, w zakresie wtedy możliwym. Czterdziestolecie PRL to także strumień codziennego życia i pracy narodu, miliony dokonań i biografii, których PRL nie splamiła. Nie wolno potępieniem systemu godzić ślepo w losy ludzi, ani wybielać systemu PRL przykładami pozytywnych dokonań pod jego panowaniem.

KONGRES przypomina, że Unia Wolności stała zawsze na stanowisku, że przestępstwa i zbrodnie czasów dyktatury komunistycznej powinny być ujawnione i osądzone w trybie postępowań energicznych i sprawnych, lecz zarazem wolnych od nacisków politycznych i zgodnych z rygorami państwa prawa. W państwie odzyskującym wolność nie wolno tolerować reliktywów dyktatury, ale nie wolno też wycinać ich brudnym narzędziem postępowań uproszczonych.

KONGRES Unii Wolności stoi na stanowisku, że nie leżały i nie leżą w interesie polskiej demokracji rozwiązania wprowadzające schematyczny podział na obywateli pierwszej i drugiej kategorii politycznej. Dlatego byliśmy, jesteśmy i będziemy przeciwni metodom rozliczania przeszłości poprzez ograniczanie praw publicznych tylko i wyłącznie za przynależność do warstwy rządzącej PRL.

KONGRES Unii Wolności stojąc na stanowisku równości obywateli Rzeczypospolitej w prawach obywatelskich, zwraca się ze szczególną serdecznością i holdem wobec tych rodaków, którzy ze zniewoleniem Polski przez komunizm się nie pogodzili, którzy walki o zrzucenie go nie zaprzestali, którzy cierpieli więzienia, tortury, wygnanie, szykany, biedę. Wobec nich wolna ojczyzna ma dług; naprawienie krzywd, ukaranie prześladowców i niedopuszczenie by ktokolwiek, pod jakimkolwiek pozorem mógł ugodzić w polskie demokratyczne państwo prawa, gwarancję wolności i przestrzegania praw człowieka.

IV KONGRES UNII WOLNOŚCI

Warszawa 28.2 - 1.3.1998 rok.